

Prvá kapitola

„Čo to má znamenať, Evka?“

Evkina mama s prekvapením pozerala na ryžové koláčiky v nákupnom vozíku.

„To ja nie, mami. Veď vyzerajú nechutne.“ Zašklábila sa. „Ty si ich tam vložila. Nepamätáš si? Poveda-

la si, že sa budú hodiť, keby ti prišlo nevoľno. No podľa mňa by ti z nich mohlo byť dokonca horšie.“

Mama si vzdychla. „Máš pravdu.“ A na predavačku, ktorá čakala, kým zaplatia, sa ospravedlňujúco usmiala. „Prepáčte, v poslednom čase som akási zabudlivá.“

Dievča jej opätovalo úsmev. „To je v poriadku. Moja sestra tiež čaká bábätko a minulý týždeň sa dvakrát vymkla z bytu. Kedy sa má bábätko narodiť?“

„O deväť týždňov.“ Evkina mama znovu vzdychla. „Ten čas sa tak vlečie.“ Rukou jemne prešla po vydúvajúcom sa brušku.

„Mami, chcem sa pozrieť, čo je nové na nástenke,“ povedala Evka. Reči

o bábätkách sa jej už trochu zu-
novali. Odkedy je tehotenstvo na
mame vidno, na ulici sa jej priho-
voria aj úplne cudzí ľudia. Evky sa
vždy spýtajú, či sa teší na drobče-
ka. Musí na tvári vyčarovať úsmev
a povedať, že sa nevie dočkať. Už ju
to riadne otravovalo a začína tušiť,
že po pôrode sa to ešte viac zamotá.

„Chod', pravdaže. A omrkní det-
ské oddelenie. Mohli by mať dobré
zľavy.“

Evka si potichu vzdychla. Dokáže
vôbec mama myslieť na niečo iné?
Rozbehla sa k obrovskej nástenke
za zákazníckym centrom, kde viseli
rozličné oznamy. Občas boli v po-
nuke skvelé veci. Raz ktosi ponúkal
kolieskové korčule, z ktorých už vy-

rástol, a ona si ich za svoje vreckové kúpila. Mala z nich veľkú radosť.

Čítala o ponúka-
ných vysávačoch,
kosačkách na trá-
vu, akési dievča by
rado strážilo deti...

A potom zbadala nie-
čo, čo jej takmer vy-
razilo dych. Inzerát
bol väčší ako ostatné,
bola k nemu pripojená aj
fotografia – kôš plný šteniatok
bielej srsti, ktoré po sebe navzájom
liezli. Jedno z nich na ňu hľadelo
so šibalským výrazom.

**ŠTENIATKA WESTÍKOV K ODBERU
VÝHODNÁ CENA**

**VOLAJTE PANI ŇUFÁČIKOVÚ
0999 123456**

Evka od radosti takmer zabudla dýchať. To šteniatko si okamžite zamilovala! Musí ho ukázať mame. Obzrela sa za ňou, či je už hotová. Aj mama ju hľadala, a tak na seba zamávali. Evka sa vzápätí rozbehla k nej.

„Niečo ti ukážem. Bude sa ti to páčiť. Pomôžem ti s vozíkom, nemôžeš ho predsa tlačiť sama, ocko by sa hneval.“ Evka sa zatvárila rozhodne a sama potlačila nákupný vozík.